

kan vi gøre noget ved. Men det er ikke det, som Det Konservative Folkeparti bekymrer sig om.

Der er et meget besynderligt argument angående opklaringsmulighederne, hvor Det Konservative Folkeparti ønsker, at man skal kunne varetægtsfængsle folk af hensyn til opklaringsmulighederne. Men er det ikke sådan, at der i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, står rimelig krystalklart, at en sigtet kan varetægtsfængsles, hvis der er grund til at antage, at den sigtede vil vanskeliggøre efterforskning af sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre? Det vil sige, at der er en mulighed for at varetægtsfængsle folk, hvis det har betydning for sagens opklaring, og hvis en mistænkt ikke vil vanskeliggøre opklaringen, hvordan kan øget brug af varetægtsfængsling så sætte opklaringsprocenten i vejret? Det er også et helt down to earth, nede på jorden-spørgsmål af meget praktisk karakter. Jeg forstår simpelt hen ikke ræsonnementet.

Jann Sjørnsen (KRF):

På foranledning af Folketinget er Straffelovrådet jo i gang med generelt at se på strafferammerne, men det skal selvfølgelig ikke afholde Folketinget fra at træffe beslutninger allerede nu om at hæve strafferammerne på visse områder. Det er da også sket, og det er også sket med Kristeligt Folkepartis støtte, siden Straffelovrådet påbegyndte dette arbejde efter en vedtagelse i Folketinget.

Jeg nævner det, fordi det måske er mit indtryk, også efter de tekniske indvendinger, både ministeren og flere ordførere er kommet med her i dag, at det også på det område, som Det Konservative Folkepartis forslag dækker, vil være fornuftigt at afvente Straffelovrådets udtalelse, når den måtte komme om forhåbentlig ikke alt for lang tid.

Kristeligt Folkeparti mener helt generelt, at personfarlig kriminalitet skal straffes hårdere. Vi finder ikke, at de strafferammer, der normalt gælder for forbrydelser, der omhandler personfarlig kriminalitet, står mål med gerningsindholdet, og vi ser selvfølgelig også med stor alvor på indbrudskriminalitet i private hjem, som er det område, De Konservatives beslutningsforslag beskæftiger sig med. Det er stærkt krænkende, og når borgerne oplever det, er det ubehageligt, ikke bare i selve situationen, hvis man skulle være så uheldig også at rende ind i indbrudstyven selv, men også efterfølgende, fordi det kan skabe utryghed.

Vi har sådan set forståelse for baggrunden for De Konservatives forslag, og vi synes også, det har noget i sig at prøve at sondre mellem butikstyveri og indbrud i private hjem, sådan som det f.eks. er Det Konservative Folkepartis ærinde. Vi vender os ikke principielt imod, at man kriminaliserer indbrud som en forseelse med et selvstændigt gerningsindhold, sådan som det er hovedsigtet med punkt 1 i beslutningsforslaget.

Alligevel vil jeg også godt sige, som flere ordførere også har været inde på, at det er jo lidt symptomatisk, at mange af de forslag på dette område, vi behandler fra Det Konservative Folkeparti, går ud på, at nu skal straffen sættes op for det ene eller det andet. Som sagt går Kristeligt Folkeparti også ind for hårdere straf på forskellige områder, især når det vedrører den personfarlige kriminalitet. Men det er jo langt fra det eneste svar, der kan gives i denne sammenhæng, og især når vi taler om indbrudstyveri, synes jeg, det er vigtigt at understrege, at det i høj grad er narkomaner, som står bag den megen indbrudskriminalitet. Derfor er det sikkert nok så væsentligt at se på, hvordan vi kan hjælpe de mange narkomaner, så vi også på den måde får nedbragt indbrudskriminaliteten som sådan, og her er det vigtigt at se på, hvad man kan gøre i fængselsregi og i virkeligheden også i forbindelse med udslusning af tidligere indsatte.

Jeg synes også, det er vigtigt at inddrage spørgsmålet om hæleri, for hvis man ikke kan få afsat de varer, som er stjålet, kunne det jo i sig selv være med til at nedbringe de mange indbrudstyverier.

Spørgsmålet om opklaringsprocenter og om, hvor mange ressourcer politiet rent faktisk har at sætte ind for at få opklaret indbrudskriminaliteten, synes jeg også er vigtigt og i virkeligheden måske næsten vigtigere end selve spørgsmålet om, hvor høj straffen skal være, selv om det selvfølgelig for den enkelte borger, der oplever den konkrete krænkelse ved indbrud i sit privat hjem, ikke er et uvæsentligt spørgsmål. Det har også noget med vores fælles retsbevidsthed at gøre.

Med disse ord vil jeg sige, at vi har forståelse for hensigten med Det Konservative Folkepartis forslag. Men vi tror faktisk, at lige præcis spørgsmålet om at kriminalisere indbrud som en forseelse med et selvstændigt gerningsindhold vil være en af de ting, hvor det er fornuftigt at afvente med en endelig stillingtagen, til Straffelovrådet er kommet med sin udtalelse.